خراسان رضوی

صفحه آخر

سه‌شنبه
۲۷ شهریور ۱۳۹۷
۸ محرم ۱۴۴۰
۸ صفحه/شماره ۳۹۴۸

روزنامه خراسان رضوی:
رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرمسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

حضرت زهرا (س)

همانا سعادتمند (به معنای) کامل و حقیقی کسی است که امام علی (ع) را در دوران زندگی و پس از مرگش دوست داشته باشد.

امالی (صدوق) ص ۱۸۲

ایام نامه

بریده کتاب

علت این که در روایات داریم که امام حسین (ع) از خلق کثیری شفاعت می کند این است که در این جهان، مکتب امام حسین (ع) بیش از هر مکتبی موجب احیای دین و هدایت مردم شده است.

همان‌طور که قبلا گفته شد شفاعت امام حسین (ع) به این صورت نیست که بر خلاف رضای خدا و اراده او چیزی را از خدا بخواهد. شفاعت او دو نوع است: یک نوع آن همین هدایت هایی است که در این جهان ایجاد کرده است و در جهان دیگر مجسم می شود و نوع دوم آن را عین قریب بیان می کنیم.

امام حسین (ع) شفیع کسانی است که از مکتب او هدایت یافته اند، او شفیع کسانی نیست که مکتبش را وسیله گمراهی ساخته اند.

از این نکته نباید غفلت ورزید که همان طوری که از قرآن کریم گروهی هدایت یافته اند و گروهی گمراه شده اند، از مکتب امام حسین (علیه السلام) نیز گروهی هدایت شده و گروهی گمراه گشته اند و این مربوط به خود مردم است.

مجموعه آثار شهید مطهری. ج ۱، ص: ۲۵۴

دیالوگ

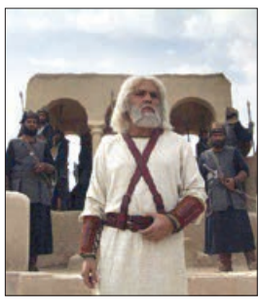

دنیا با همه عظمت و زیبایی اش روزی خواهد مرد و خورشید و ستارگان با همه فروغشان تاریک خواهند شد. کوه ها با تمام بلندی و غرورشان فرو خواهند ریخت و آبی دریاها کدر شده، آب شان به جوشش در خواهد آمد و سبزی جنگل ها به سرخی خواهد گرایید. چنان آهن گداخته در کوره، در چنان هنگامه ای، آدمی مور چه ای را ماند که آب در خانه اش افتاده و او آسیمه سر در پی مأمنی می دود، می دود، می دود... و کجاست جنت المأوا؟ پلی را بین خود و بهشت خدایش مانع می بیند و این پل گاه پهن است و گاه باریک. گاه صاف است و گاه پیچاپیچ. گاه تیز و گاه لغزان. اعمال ما در این دنیا، کم و کیف ما آن را معین می کند. برای حکام جور چنان تار مو باریک است و لغزان و لغزان و لغزان.

سریال مختارنامه- کارگردان: داوود میرباقری

مشهد #Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

قاضی زاده هاشمی، وزیر فریمانی بهداشت در صفحه اینستاگرام خود به مناسبت روز اورژانس و فوریت های پزشکی نوشت: «آنان که خدمت مردمان می کنند، به یقین اجرشان چنان عظیم است که خلق را توان ادای آن نیست؛ از همین روی حساب ایشان با خالق کریم است و بس.

برزو ارجمند، بازیگر خراسانی صفحه اینستاگرام خود را با این قاب مشترک از بهنام تشکر، افشین سنگ چاپ و رحیم نوروزی در سریال «بهترین سال های زندگی ما» به‌روز کرد.

تصویری زیبا از برج ارغوان شاه نادر - شهرستان کلات

قصه های ناتمام

ملیحه رفیع طلب

گفت و گو با جوان هایی که سال هاست لباس تعزیه بر تن کرده و واقعه‌ای عظیم را برای مان روایت می کنند

داغ کربلا تا ابد تازه است

هنر تعزیه در کشور ما قدمتی کهن دارد و به برکت این مجالس بوده که قصه کربلا و کربلائیان، سینه به سینه و نسل به نسل روایت شده است. بانیان مجالس تعزیه از سر ارادت و تعهد به زنده نگه داشتن این هنر، بیش از همه در تربیت نسل جوان آن کوشا بوده اند. نسلی که با نقش کودکان و خردسالان واقعه کربلا به صحنه می آید و تا بزرگ سالی و پیرسالی به خدمت گزاری در این مجلس متعهد می ماند. به بهانه این ایام، سراغی گرفتیم از جوانانی که سال هاست در جامه بازیگران تعزیه، به صحنه می روند و مسئولیت دشوار زنده نگه داشتن این هنر و این روایت بزرگ را بر دوش می کشند:

پوشیدن لباس تعزیه، مسئولیت دارد

محمد کلیدری ۲۱ سال دارد و در زمره جوان های تعزیه خوانی است که از کودکی پای این مجالس قد کشیده و آرزو دارد تا پیرسالی خادم این مجلس و صاحب آن باشد. او برایمان می گوید: عموی من تعزیه خوان بود، بعد از فوت وی، پدرم جای او را در این مجالس گرفت. پای من هم از سن پنج یا شش سالگی به تعزیه باز شد. مشوق اصلی ام مادربزرگم بود که دوست داشت مرا در لباس یکی از نقش های تعزیه ببیند و این کار را خادمی آقا امام حسین (ع) می دانست. با بچه خوانی شروع کردم و از سن ۱۸ سالگی، با پیشنهاد اطرافیان و علاقه ای که خودم داشتم، نقش حضرت علی اکبر (ع) را به من سپردند و حالا سه سال است که در این جامه و نقش، روی صحنه می روم. وی تاکید می کند: اگر پیشرفتی داشتم اول کمک خدا و دوم از عنایت امام حسین (ع) به عنوان صاحب این مجالس است. بعد از آن هم مدیون «حسن برکتی پور»، یکی از بهترین علی اکبرخوان های کشور هستم، که راه را خوب نشانم داد. این را هم بگویم اگر در زمینه تحصیل موفق هستم از برکات همین تعزیه خوانی هاست. البته باور دارم بسیاری از الطافی را که از سوی ائمه اطهار (ع) شامل حالمان می شود اصلا متوجه نمی شویم و این هم از کرامات و بزرگی آن هاست. کلیدری ادامه می دهد: بزرگ‌ترها به ما یاد داده اند وقتی جامه یکی از اعضای سپاه حسین (ع) را می پوشیم و بر روی صحنه می رویم؛ مسئولیت بزرگی را بر دوش خود می گذاریم. تک‌تک کارها و حرف های ما بعد از آن، به اتکای این مسئولیت، باید حساب شده باشد. باید دقت کنیم که چطور عمل می کنیم و چه حرف هایی بر زبان مان جاری می شود و در مجموع، در باقی مسائل زندگی چه می کنیم؟ خلاصه بازیگر تعزیه بودن آسان نیست. او در خصوص ماندن در این راه ابراز می کند: نظر شخصی من این است که انجام هر کاری تا زمانی ادامه پیدا می کند که حس و میل درونی انسان به آن کار وجود داشته باشد و امیدوارم همان طور که تا حالا عشق و علاقه امام حسین (ع) در دلم بوده و حضرت به من لطف داشته اند، تا پایان عمر خادم ائمه اطهار (ع) باشم و مدال عشق و نوکری امام حسین (ع) بر گردنم بماند. این بازیگر تعزیه خوان اعتقاد دارد که محافل تعزیه با حضور جوان ترها رونق می گیرد و یادآور می شود: محافل این چنینی نباید از حضور جوان ها خالی بماند. پدر و مادرها باید از کودکی فرزندان شان را همراه خود به این جنس محافل بیاورند تا مانسل به نسل و سینه به سینه قصه حسین (ع) و وقایع کربلا را روایت کنیم. نباید گذاشت که این مسیر منقطع شود.

جوان ها را به مجالس تعزیه بکشانید تا این هنر کهن، باقی بماند

مسعود رجب زاده ۲۳ ساله و اصالتا مشهدی است اما در کاشمر زندگی می کند. او حدود هفت سال است که ایفاگر نقش حضرت قاسم (ع) در مجلس تعزیه این شهر است. او در خصوص دلایل روی آوردن به هنر تعزیه خوانی می گوید: حضورم در این مجالس اول ریشه در علاقه ام داشت البته که تعزیه خوانی در خانواده ما ورا ثتی است و از طرف خانواده پدری ام، پدربزرگ و پدر و عمویم، این میراث سهم جوان ترهای فامیل نیز شده است. وی تاکید می کند: باور دارم که عشق آدم ها را پاگیر می کند و بستر پیشرفت را فراهم می آورد. من عاشق تعزیه خوانی هستم و در این سال ها به ترک این نقش و محفل فکر نکرده ام. او درباره نقش حضرت قاسم (ع) در مجلس تعزیه، این طور توضیح می دهد: رده سنی ۱۶ تا ۲۰ سال زمان مناسبی برای ایفای این نقش است، اما از آن جایی که متن و اجرای آن دشوار است، معمولا بازیگران آن تا ۲۵ سالگی، بازی در این نقش را ادامه می دهند. این تعزیه خوان جوان در ادامه از برکات این هنر در زندگی اش سخن می گوید: اعتقادات آدم هاست که زندگی آن ها را شکل می دهد. ما به برکت این مجلس و عنایت و بزرگواری صاحب آن باور داریم و اثراتش را هم در حوزه های مختلف دیده ایم. در بزنگاه های زیادی بوده که حضرت دست ما را گرفته اند. تاکید دارم، به جز توکل به خدا، توسل به ائمه اطهار (ع) در زندگی آدم ها گره گشا خواهد بود. وی تاکید می کند، تا وقتی که توان داشته باشد در این مسیر باقی می ماند و می افزاید: البته متاسفانه شاهدیم که بحث تعزیه خوانی و شبیه خوانی در جامعه ما کم رنگ شده و این جای نگرانی دارد. معتقدم جوان ها برکت مجالس این چنینی هستند و باید جوان ها را به صحنه تعزیه کشاند تا این هنر کهن برای ما و مردمان این سرزمین، باقی بماند. او در پایان، عاشورا و تاسوعا را در دو کلمه رهبری و آزادگی معنا می کند.

راه حسین (ع) پایان ندارد و داغ کربلا تا ابد تازه است

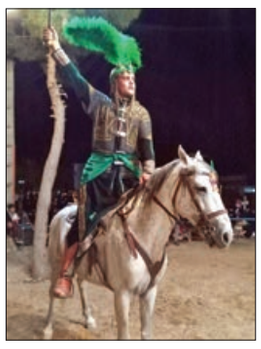

مسلم نظیفی ۲۱ ساله و اهل کاشمر است، با این که در خانواده ای تعزیه خوان رشد نکرده اما هفت سال است که نقش حضرت قاسم و علی اکبر (ع) را در مجالس تعزیه بازی می کند. او برایمان می گوید: من از کودکی وارد این عرصه شدم. اول کار، نقش حضرت سکینه (س) و حضرت رقیه (س) را به من سپردند. خدا را شاکرم که قسمتم کرد تا در این مسیر باقی بمانم. او ادامه می دهد: پوشیدن لباس تعزیه، حس و حال خاصی دارد که تنها بازیگران این مجلس آن را می فهمند. باید با همه وجود به قصه کربلا نزدیک شوی تا آن چه بر صحنه می خوانی به دل مخاطبت بنشیند. گاهی حال و هوای مجلس چنان می شود که ماهم منقلب از گریه های مخاطبان و متن نمایش می شویم اما همه تلاش مان این است که بر خودمان مسلط بمانیم. این تعزیه خوان جوان، برکت مجالس تعزیه را داشتن یک زندگی سالم می داند و می گوید: من این هنر را برای زندگی ام انتخاب کرده ام و آن چه نصیبم شده، سربلندیست. از او می پرسم تا چه زمانی تعزیه خوانی را ادامه می دهد که در پاسخ می گوید: راه حسین (ع) و واقعه کربلا پایانی ندارد. این تکه از تاریخ تا ابد می ماند چون داغ آن در دل ها تازه است. از پدر و مادرها می خواهم فرزندان شان را به محافل تعزیه بیاورند تا از کودکی با نام حسین (ع) پرورش پیدا کنند.

از ۲ سالگی شیفته تعزیه خوان ها شدم

مجید اکبریان ۲۰ ساله که اصالتا بردسکنی است، از شش سالگی، تعزیه خوانی را شروع کرده است. خودش برایمان تعریف می کند: وقتی خیلی کم سن و سال بودم، تعزیه هایی که در محله مان می دیدم من را مجذوب نقش هایش می کرد و همین قضیه باعث می شد تا در خانه و به تقلید از تعزیه خوان ها، شروع به بازی کنم. اطرافیانم برایم تعریف می کنند که از دو سالگی به محافل تعزیه و تعزیه خوان ها علاقه نشان می دادم و خلاصه همین شد که در شش سالگی، به یکی از بازیگران این مجلس تبدیل شدم. وی ادامه می دهد: من تعزیه خوانی را با نقش حضرت سکینه (س) و حضرت علی اکبر (ع) شروع کردم و بعد از آن عبدا... پسر حُر، رقیه و حالا هم نقش حضرت قاسم (ع) را ایفا می کنم. این تعزیه خوان خاطره ای از یکی از اجراهایش تعریف می کند و می گوید: هفت سالم بود در یکی از مجالس مشغول بازی بودم، در زمان اجرا بازیگر نقش شمر نزدیکم آمد و خواست به دستم ضربه بزند و چند سیلی به من زد. به گریه افتادم و سیل اشک مانع از ادامه اجرایم شد. از این گریه من جمع حاضر هم منقلب شدند و گریه می کردند و سینه می زدند. خلاصه آن حال و هوا باعث شد تا ادامه تعزیه با شکوه بیشتری اجرا شود. او که این شب ها در مشهد اجرا دارد را برایمان می کند: من چند سالی است که در ایام محرم در مشهد تعزیه خوانی می کنم و این چند شب در میدان شهدا، پارک کوهسنگی، منطقه طلاب، جنب بازار فردوسی و پارک وفا مجلس تعزیه برگزار می کنیم. رونق محافل ما مردمی هستند که با خلوص نیت حضور می یابند و مشوق تداوم این هنر ارزشمند هستند.

یادداشت

حجت الاسلام والمسلمین سید حسین خادمیان نوش آبادی

کارشناس مذهبی

قیام عاشورا؛ تجلی باورهای دینی و خصلت های انسانی

عاشورا، واقعه و رخدادی عظیم است که تاریخ بشریت مانندی برای آن سراغ ندارد. جایگاه و پیام والای این حماسه، آن را جاودانه ساخته و تا پایان تاریخ، انعکاس گر ارزش های والای انسانی خواهد بود. این قیام یکی از حوادثی است که تاثیر عمیق اجتماعی، تاریخی و فرهنگی منحصر به فردی بر مسلمانان داشته است. با این حال هنوز هم جای مباحث بسیار تاریخی، اخلاقی و انسانی این واقعه در میان پژوهش ها خالی است. هر چند که قیام های بسیار در تاریخ بشریت و نیز در دوره های متفاوت جامعه اسلامی به وقوع پیوسته، اما کشش، جاذبه و ژرفای حادثه عاشورا در آن ها تکرار نشده است. بنابراین یکی از پرسش هایی که در خصوص این واقعه مطرح است، در باب راز جاودانگی این قیام است. این که چه تفاوت ماهوی میان این قیام و وقایع دیگر تاریخ وجود دارد؟ و مراسم با شکوه و تجمع وصف ناشدنی روزهای تاسوعا و عاشورا به ویژه در کشورهای اسلامی از چه منبعی تغذیه می کند؟ چرا با گذشت قرن ها از آن واقعه، هنوز نه تنها از نشاط مراسم عزاداری برای امام حسین (ع) و یاران او کاسته نشده، بلکه سال به سال بر این رونق افزوده می شود؟ در پاسخ به این سوالات باید گفت، سیدالشهدا (ع) نمونه واقعی یک مصلح جهانی به شمار می آیند که اصول و عقایدی والا، ارزشمند و تخطی ناپذیری در تمامی دوران زندگی شان وجود داشته و به واسطه همین اصول، قیامی را پی ریزی می کنند که رهبری و اصلاح گری آن نه در دوران خود که تا ۱۴ قرن بعد کاملا مشهود است. بدون شک یکی از عوامل مهم جاودانگی قیام عاشورا، انگیزه الهی امام حسین (ع) و یارانش و کسب رضای الهی است. امام حسین (ع) برای کسب رضای الهی و رسیدن به وصال او در اعلی درجه اش، جان خویش، یاران و فرزندانش را در راه خدا فدا کرد و به این طریق اطاعت، سرسپردگی، اخلاص و عشق کاملش را به ساحت مقدس ربوبی نشان داد. مدیریت ایشان را در نهضت عاشورا می توان به صورت الگوی رفتاری در زمینه هدایت افراد در نظر گرفت. هدف اصلی ایشان، تربیت انسان ها بر مبنای سربلندی، بزرگواری، عزت و کرامت است. امام حسین (ع) با قیام خویش نشان داد که می توان خواسته های الهی و قرآنی را در جامعه عینیت بخشید و در راس همه، روحیه مبارزه با طاغوت و حفظ عزت اسلامی را سرلوحه کار خویش قرار داد. ایشان با نهضت خویش عالی ترین الگوهای زندگی شرافتمندانه و متعالی را فراروی جهانیان قرار داد. به همین دلیل کربلا، گنجینه ای بی نظیر از ارزش های الهی و اخلاقی و انسانی است که تامل و تدبر در آن، راه و رسم زندگی همراه با ایمان و سرسپردگی، عزت و سربلندی، آزادگی و آزادمردی و... را به ما می آموزد. به راستی نهضت عاشورا، رویارویی تمام عیار دو جبهه حق و باطل بوده و هست و آن حضرت مصداق یک انسان کامل بودند که برای احیای دین خدا قیام کردند و از ارزشمندترین داشته های خود در این جهان گذشتند تا در سایه این اهداف والا، مردم را به سعادتی که خداوند وعده داده، برسانند. رفتار بزرگ منشانه امام در برابر لشکر حر را به خاطر بیاوریم. ایشان دستور داد لشکر حر و اسبان شان را سیراب سازند، برایشان سخن گفت و فلسفه حرکت خویش را تشریح کرد. با این تفاسیر می توان چنین اذعان کرد که قیام عاشورا جلوه مجسم و عینی باورهای دینی و خصلت های انسانی است. این واقعه به ما می آموزد که در سخت ترین حالت ها می توان به آموزه های دین و صفات انسانی پایبند ماند. البته ناگفته نماند در پرتو قیام عاشورا و ایثار و شهادت در راه دفاع از ارزش های دینی و مبارزه با ظلم و فساد، روحیه ظلم ستیزی و مبارزه با فساد و تباهی در جهان اسلام و تشیع به عنوان یک فرهنگ بالنده نهادینه شد و ایثار و شهادت در چارچوب یک ارزش مقدس و ممتاز تبیین شد. در پایان باید گفت، به رغم آن که قرن ها از حماسه کربلا می گذرد اما همچنان مورخان، اندیشمندان، ادبا، شعرا و... هر کدام به نحوی در صدد تحلیل و تفسیر آن قیام برآمده و هزاران کتاب و مقاله درباره آن نوشته و ده ها هزار بیت شعر در ستایش و رثای شهدای کربلا سروده اند، چرا که قیام سیدالشهدا (ع) برای همه نسل ها و در همه عصرها دارای پیام و درس است. به عبارتی واضح تر، پیام قیام با شکوه سیدالشهدا (ع) منحصر به زمان خاصی نیست، بلکه جاوید و ابدی و فراتر از زمان و مکان است. جاودانگی این نهضت به دلیل پشتوانه الهی، رنگ خدایی داشتن و تربیت انسان ها بر مبنای سربلندی و عزت و کرامت است.